

'Alice' haalt klassiek uit de kast

Kasten spelen een grote rol in 'Alice in Wonderland'. In de versie van het orkest Holland Symfonia in samenwerking met muziektheatergezelschap Orkater staat het hele podium vol. Uit de kastdeuren komen vele soorten blaasinstrumenten die Alice door hun forse geluid flink laten schrikken. Ook een voetbaltoeter doet z'n best.

Voor een orkest als Holland Symfonia is het van groot belang dat kinderen kennismaken met klassieke muziek. Ze zijn er allang achter dat je dat niet doet door ze in een concertzaal neer te zetten en stil te laten luisteren. "Saai" blijft het oordeel. Er gebeurt niets, er is niets te zien. De voorstelling 'Alice in Wonderland', die dit weekend in première ging in de Haarlemse Stadsschouwburg, toont het andere uiterste. De orkestleden verlaten hun vaste plek in het orkest en doen mee als muzikaal acteur, verkleed in kleurige dekenjassen. Sommigen hebben zelfs tekst. Lopend en dansend bespelen ze hun instrumenten. De muziek is van alle tijden, van Mozart tot en met Van Warmerdam, 'populair klassiek' van The Beatles en als toetje een wals waarbij iedereen in de zaal meedanst.

De keuze voor 'Alice in Wonderland' lijkt vooraf nogal uitgekauwd. Het kinderboek van Lewis Carroll is over de hele wereld vele malen verfilmd en op de planken gezet. De keuze wordt na het zien van de voorstelling gerechtvaardigd door de theatrale mogelijkheden die schrijvers en acteurs Geert Lage-

---

Gezien: 'Alice in Wonderland', familievoorstelling Holland Symfonia en Orkater. Tekst en regie: Geert Lageveen en Leopold Witte. Met Tjitske Reidinga en Erik van der Horst. Zaterdag 15 mei, première, Stadsschouwburg Haarlem. Tournee.

veen en Leopold Witte erin hebben gezien voor dit bijzondere muziekproject. De zwangere Tjitske Reidinga speelt een knappe hoofdrol als Alice.

Voor aanvang komt de actrice even voor het doek. „Ik speel Alice, ik ben zeven jaar. Daar moeten jullie wel je fantasie voor gebruiken. Want in het echt ben ik nogal dik en veel ouder.”

Dan gaat het doek op en start de voorstelling. Wat theatermogelijkheden betreft houdt Orkater het spectaculair. Er is poppenspel, er zijn magische lichttrucs met blacklight en snelle decorwisselingen. Het verhaal biedt veel humor, absurde dialogen naast spanning en sensatie, vooral in het laatste deel, waarin Leopold Witte meespeelt als houderige en meedogenloze kaartenkoningin in een stijve jurk met grote boezem.

Voor Holland Symfonia is dit een veelomvattend project. Het orkest telt zo'n vijftig muzikanten. Samen met de acteurs van Orkater starten ze een korte, intensieve theatertour, waarbij kinderen niet alleen een leuke 'Alice' zien, maar ook als vanzelf naar klassieke muziek luisteren, live gespeeld door een groot orkest.